

19990

Egyházi
ÉNEKEK

a

Tanuló ifjúság
használatára.

109.829

Csik-Somlyón 1887.

„Énekeljétek az Urnak és dildjátok az ő
Nevét napról napra“ Psal. 95, 2.

*Közönséges időre.**Hétfőn.*

IM ARCZUNKRA borúlunk előtted Istenség!
és ének szóval áldunk, halgass meg, oh Felség!
*Törvény szerint áldozunk, nyujts hát segedelmet, — hogy ezen buzgóságunk nyerhessen kegyelmet.

Téged menybéli Atya, illet a dicsőség. —
fiaid áldozatja: imádás, szivesség. * engedd háborúsággal ne nyomorgattassunk, — hogy neked bátorsággal s vigan szolgálhassunk.

Az evangéliom áll Isten igéjéből, — ez azon fenék-köszál, melyen hitünk épül; * maga oktatótt erre, ki nem csalhat minket, — nyissuk fel értésére tehát sziveinket.

Mi hiszünk az Atyában, ki mely végzéséből —
mindent világyártában teremtett semmiből
*Fia Istenségével hozzánk bocsájtatott, — Szentlélek erejév l szüztől fogantatott.

Vedd Uram! kegyelmedbe, a mit felszentelünk, — ámbátor most elődbe kenyeret s bort teszünk. * mely változik Krisztusnak testèvé s vèrèvé, — mind élők- mind holtaknak lelki reményèvé.

Neked akaratumkat áldozzuk s szívünket, —
 neked gondolatunkat, oh segíts bennünket; *
 hogy parancsolatidat híven megtarthassuk, —
 s bűn által malasztidat el ne távoztassuk.

Szavunkat és szívünket az égbe emeljük,*
 — Szabaoth Istenünket szentnek énekeljük.
 Uram! méltóságoddal tele van föld és ég, —
 térjen meg malasztoddal a vak hitetlenség.

JÖJ EL SZENTI.ÉLEK Isten! ereszd reánk
 teljesen * menyből fényességedet.

Jöj el árvák gyámola! jöj el szívünk orvosa *
 oszd ki égi kincsedet.

Oh kegyes vigasztalónk! testi lelki táplálónk! *
 érezzük bőségedet.

Fáradságban nyugalomunk, hevben hűvös ár-
 nyékunk, * sirásunkban örömünk.

Oh dicső nap! hiveid szive minden részzeit
 * világosítsd légy velünk.

Nincsen Istenen kívül semmi jó ember kö-
 rül, * mert vétkezve vétkezünk.

Urmutatás után.

ÜDVÖZLÉGY Oltári szentség! csodálatos
 szent Istenség! * téged szívemből imádlak —
 királyi székedben áldlak. — Üdvözlégy szent

Szakramentom! — száz ezerszer, meg ezerszer én Jézusom.

Ha minden szentek szívével, s az angyaloknak nyelvével* tégedet köszönhetnék: — úgy méltán dicsérhetnék. — Üdvözlégysz. Szakramentom stb.

Öntsd szivembe szerelmedet. — egyedül te birj engemet;* nagy szentség! siess hozzám már, — mert szivem csak tégedet vár. Üdvözlégysz. Szakramentom stb.

Ellankadok szerelmedtől, — elolvadok szent tüzedtől;* szivem had lakjék szivedben, — hadd égjen el szerelmedben. — Üdvözlégysz. Szakramentom stb.

Életünknek végóráján, — hogy ne kísértsen a sátán,* te légy én erős gyámolom, — mert kívüléd nincs oltalom. — Üdvözlégysz. Szakramentom. stb.

K e d d e n.

JERTEK KERESZTÉNY LELKEK, az Istent dicsérni, — szent mise halgatással Urunkat tisztelni.* mutassunk áldozatot, mely Istent illeti, — s mely együtt szentség leszen: szent irás jelenti. Uram irgalmazz!

Dicsőség az Istennek a magas menyekben! — és szent békeség legyen földön emberek-

ben* Neked, Atya Uristen! szivből hálát adunk,
 — te nagy dicsőségedért magasztalunk, áldunk.
 — Uram irgalmaz!

Az Isten szájából jő az evangéliom, — mindenben, a mit hiszünk, ez a fundamentom!*

Az Isten maga tanít minket minden jóra, — boldog a ki figyelmez az ő szavaira. — Uram irgalmaz!

Mi azt hisszük és valjuk, hogy egy Isten legyen, — a kit három személyben minden lélek áldjon. — Az Atyát a Fiuval és a szent lélekkel — dicsérjük s magasztaljuk szivvel és nyelvünkkel. — Uram irgalmaz!

Mindenható Ur Isten! — im ez áldozatunk.*
 — a melyet szolgád által neked bemutatunk.*
 Most ugyan csak kenyeret s e kevés bort adjuk,
 de mely Krisztus testévé, s vèrèvé lesz tudjuk.
 — Úram irgalmaz!

Mond; Szent, szent szent vagy Uram, Szabath Istene! kinek menyben és földön dicsèrtésék neve;* mert ő hozzá hasonlót sehol nem találhatsz, sőt emberi elmèddel olyat sem gondolhatsz. -- Uram irgalmaz!

MÁRIA drága neve, lelkem édes öröme,
 Mária! — ha megzendül fülemben, vidámság kel

szivemben, Mária! * a buzgó sziv, mely hozzád
hiv, — tèdeg kíván dicsèrni, szeretetteddel èg-
ni, ! Mária!

Buzgósággal vigadván lelkem, tèdeg óhajtván,
Mária! — gerjed tisztletedre, fiad szeretetère,
Mária! * mert kegyelmet nem kereshet; — s
nem találhat, csak annál, kinek te anyja valál,
Mária!

Tèdeg az Isten kedvelt, Fia anyjának rendelt,
Mária! — tèdeg ill t dicsèret angyalok s szent-
tek felett, Mária. oh kegyes szüz mindent elüzz,
— a mi minket rutithat, Istentől eltaszithat.
Mária!

Tisztaság szüz virága! sziveink vidámsága;
Mária! — elesteknek gyámola, bünösöknek ol-
talma, Mária! * Oh Mária! Jézus anyja! — ese-
dezzél èrettünk; légy mindenkor mellettünk,
Mária!

Segítsd buzgó népedit, mely tiszteli neve-
det, Mária! — hogy térjen Istenèhez üdvének
kutfejèhez, Mária! * èdes anya! térítsd jóra,
kik vétköket szeretik, és az Istent meg vetik.
Mária!

Valaki csak gondolja, és tiszta szivből vallja:
Mária! — add, hogy tèdeg szeressen s èltesd
utján kövessen, Mária! * kik dicsèrünk, arra ké-

rünk, — hogy egész életünkben, írva legyen, szívünkben: Mária!

Isten téged választott, nekünk oltalmul hagyott, Mária! — midőn testtől elválík lelkünk, s világból mulik, Mária!* légy vezérünk, segítségünk, — érettünk Jézust kérjed, menyben legyünk teveled, Mária!

Urmutatás után.

MOSTLETT a kenyér Krisztus testévè, — most vált a színbor Jézus vérévè — test már a kenyér, a bor igaz vér: — ezt hiszem, bátor elmèmbe nem fér.

Itt az Istenség az emberséggel, — im meg-egyezett nagy szövetséggel, — ebben reménylek, valamig élek, ebben erősíts Jézusom kérlek.

Itt azon test s vér felmutattatott; mely a keresztfán értünk ontatott; oh nagy szeretet! érted mennyit tett, — valld meg hát, bünös, miért nem szereted?

Ezt a számtalan vétkek okozták — s szeretetemet tőled elvonták; — de már szívemből, igaz lelkemből — bánom azokat, teljes erőmből.

Szeretlek immár, édes Jézusom! — értem megfeszült drága Krisztusom! nyujtsd kegyelmedet, segedelmedet, hogy méltán áldjam szent fölségedet.

Jézusom! kérlek segits meg arra, midőn eljutok végső órámra, hogy szent testedben, drága véredben — részes lehessen végszükségemben.

Szerecán.

JERTEK ÁLDOZATRA hiv kerestények! — zengjen ajkainkról szívbéli ének; * lègy imádva tőlünk, oh nagy Isten! — hogy most egybe gyűjtél minket itten.

Mi is bemutatjuk áldozatunkat, — melyet oltárodra buzgó szívünk ad! * szent Atyánk! te jó vagy oh ne vesd meg, — lelki áldozatját hivedidnek.

Dicsèret dicsőség neked Istenünk! — lelki békesèget földön adj nekünk; * add, hogy a kik minket megbántottak, — szívből megbocsássunk mindazoknak.

Az evangeliom Isten igèje, — hirdetve az ember üdvössègère; * adj Úram malasztot, hogy ugy éljünk, — mint szentsèges igéd hagyja nekünk.

Hisszük az egy Istent három személyben, — hiszünk Jézus Krisztus Istensègèben, * hiszünk a miket csak ő tanított, mert minket e hitben boldogított.

TE VAGY földi éltünk vezèr csillaga, èdes reménységünk, kegyes szüz anya! * Téged rendelt jó Anyánknak az Isten Fia; azért áldunk örvendezve, oh szüz Mária!

Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán, hogy kövessünk annak egész folyamán. Téged rendelt jó Anyánknak stb.

Te reménycsillag vagy éltünk tengerèn, átragyogsz minden bú és baj fellegèn* Téged rendelt jó Anyánknak stb.

Te mint örömcsillag mosolygasz felénk, ha türve s Istenben bizva szenvedénk.* Téged rendelt jó Anyánknak stb.

Ès ha elközelget éltünk alkonya, Te vagy vigaszteljes esti csillaga.* Téged rendelt jó Anyánknak stb.

Urmutatás után.

OH KI EZ oltáron kenyèr szine alatt, — a tiszta ostyának fejrésége alatt, — fòlsèges Ur Isten! el vagy rejtezkedve — csodálatos képen.

Testi szemeimmal noha nem láthatlak, — de mindazonáltal igazán imádlak, — téged Te-reimtömnek, Istenemnek vallak, — ès Uramnak mondlak.

Ez áldott testedèrt, melyet itt imádunk,

ez áldott véredért, melynek térdet hajtunk, —
kérlek én Istenem! kegyelmez lelkemnek, —
bocsásd meg bűnömet.

Drága sebeidbe rejtem sok vétkeket, — szent
véred harmatja mossa meg lelkemet; hogy
szent színed előtt tisztán megjelenjek, s így
kegyelmet nyerjek.

Bűnös Magdolnával lábadoz borulok; — em-
lékezz meg rólam! Iattal kiáltok, — könyö-
rülj én rajtam! Dáviddal így sirok, kegyelmes
Istenem!

Oh angyali étel! táplájad lelkemet; — oh
mennyei ital! vigasztald szívemet, — s leg-
főkép jha majdan közelget halálom, — légy
vigasztalásom.

Csütörtökön.

ÁLDOZATTAL járul hozzád, oh nagy Isten!
hív néped, hogy végetlen jószágodért hálát ad-
jon tenéked te a gyermeki szíveknek áldozat-
ját nem veted meg, — száljon arra országod-
ból Isteni szent tetszésed.

Dicsőség legyen egekben a fölséges Istennek,
Békeség legyen a jámbor szándéku emberek-
nek. Add, hogy mindég élő hittel, hèv remény-
nyel, szeretettel mondjunk méltó dicséretet oh
atyánk! szent nevednek.

Jézus! te hoztad az égől az üdvösség ígét, a te drága ajándékod az egy üdvözítő hit. Ez élessze sziveinket, ez vezesse tetteinket. Uram! Uram! Irgalmaz kihez menjünk, ha malsztod nem segít.

Az oltáron megújul most a kereszt áldozatja, mint azt vérrel büneinkért megváltónk bemutatta. Ámbár itt nincsen verontás de meg van az Istenáldás, böven árad ránk a váltság verének szent harmatja.

A kenyér- s bor áldozattal felajánljuk szívünket szándékunkat, tetteinket és egész életünket, Áldd meg, a mit folszentelnek hiv szolgálid szent nevednek, oh irgalmaságnak Atyja! halgasd meg kérésünket.

Az angyalok seregével zengjük: **Szent az Ur Isten!** a tiszta szív örömevel mondjuk: **Szent az Ur Isten!** zengje velünk az ég és föld, melyet dicsősége betölt: **Szent az Isten! Szent az Isten! örökké Szent az Isten!**

URAM! hiszlek és reménylek, tiszta szivből szeretlek. — Vallom magam kereszténynek, hitelt adok mindeneknek, a mit Krisztus hitén vallnak, mert mind az Istentől vannak. Ezen hitben, reménységben szeretetben erősíts.

Uram hiszlek stb. — Te vagy az a nagy igazság, kit meg nem csal a hamisság; — Te sem csalsz meg hamissággal, azért hiszünk bátorsággal — Ezen hitben. stb.

Uram hiszlek stb. — Hiszem, hogy csak egy Isten van, ámbár három személye van; — ki a jókat jutalmazza, gonoszokat ostromozza. Ezen hitben stb.

Uram hiszlek stb. Hiszem Krisztust Isten Fiát, e világnak megváltóját, — ki a menyből alászála, s embertestet vett magára. — Ezen hitben stb.

Uram hiszlek stb. — Hiszem, vallom a Szentlelket, vigasztaló Istenünket, — ki szivünket megszenteli, örök életre neveli. — Ezen hitben stb.

Uram hiszlek stb. — Vagyon Uram reménységem, hogy elnyerem üdvösségem: — mert bűnömet megbocsátod, ha megtérésemet látod. — Ezen hitben stb.

Urmutatás után.

ÜDVÖZLÉGY Kriszrusnak drága szent teste!
— áldott légy Jézusnak piros szent véré! —
Oh mily áldott vagy Oltári szentség! angyali
drága vendégség.

Üdvözléggy nagy Szentség életadója! mi bü-
nös lelkünknek megorvoslója. — Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség, Istennek Fia! a
szüz Máriának ékes virága! — Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség lelkünk vendége,
mennyei karoknak gyönyörüsége! — Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség, igaz Istenség!
kenyér- s borszin alatt rejtett emberség! —
Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség, Isteni bárány!
kinek megváltatott világ az árán. — Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség, mennyei kenyér!
— világ életéert kiontatott vér. Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség élet kutfője; meg-
tért bünösöknek tiszta fürdője. Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség, hivek mannája!
a lankadó lelkek éltető fája. Oh mily stb.

Üdvözléggy nagy Szentség, csodák csodája!
égi malasztoknak örök tárháza. Oh mily stb.

Dicséret, dicsőség Jézus testének! — örök
hálaadás drága vérének. — Oh mily stb.

P é n t e k e n .

HOL VAGY én szerelmes Jézus Krisztusom!
— hol találjalak föl kegyes Megváltóm! * adj

világosságot, mert fényes vagy, nálad nélkül szívem igen bágyadt.

Téged az én lelkem kíván keresni, — mert tenáladnélkül elkell kárhozni; * szerelmes Krisztusom! fordulj hozzám, — vigasztald szívemet tekints reám.

Mig fel nem talállak, keresni foglak, — mind éjjel mind nappal sirván, kiáltlak; * jelenj meg, Krisztusom, szomorunak, — és adj vigasztalást te szolgálóknak.

Ha fel nem talállak, kegyes Krisztusom! el-kárhozik lelkem bizonytal tudom, * oh siess hát hozzám, ne távozzál — szerelmes Krisztusom! jöjj vigasztalj.

Veled az én lelkem kíván lakozni, kívülled nem ohajt senkit szeretni; nálad nélkül éltem keserűség, — véled halálom is gyönyörűség.

Valahova fordulsz hiven követlek, — téged Megváltómat szívből szeretlek; * adjad Jézus, lelkem téged áldjon, holtom után veled vigadozzon.

A KERESZTEN függőnek, nézd bűnös kékeit, az érted szenvedőnek tekintsd gyötrelmeit! nincs itt tag, mely ép volna, ér, mely-

ből vèr nem volyna, feszülnek megvont inai,
számba vètetnek csontjai, lelankad szent feje,
fogy minden ereje.

Ő nem kènyszerítettett, jó volta vitte rá,
keresztre feszítettett, mert maga akará! oh kin!
oh vèr! oh halál! Te mely bö élet valál! nèzd
ember hogyan szeretett s a ki értedigy szenvedett,
te értæd halt meg ő, ő az Üdvözítõ.

Valjon megfontoltad-e nagy irgalmasságát?
szivedbõl hálálod-e mennyei jóságát? ah hány-
szor keserited, s újonnan felfeszited! midõn
törvényeit megveded, gonoszban töltöd életed,
oh vak gondatlanság, rút háladatlanság.

Urmutatás után.

LELKÜNK üdvössége, Krisztus van itt jelen
— az örök szeretet; isteni kegyelem, — ki az
ègbõl leszállani, s èrettünk kész volt meghalni.
— Urunk Jézus Krisztus.

Irgalmas pelikán, ki magas keresztfán — min-
ket megváltottál szent vèred nagy árán, — légy
kegyelmes szent nevedert, öt mèlysèges szent
sebedert, Urunk Jézus Krisztus!

Mind pelikán-madár mellèt kiszaggatja, s fiait
tulajdon vèrèvel itatja: ugy táplálsz te szent
testeddel, s itatsz minket szent vèreddel, —
Urunk Jézus Krisztus!

Te mondád: mindnyájan én hozzam jöjjetek,
 -- kik terhelve vagytok, hogy megpihenjete; —
 — drága vèred szent forrása, legyen szivünk
 bõ áldása, — Urunk Jézus Krisztus!

Oh kegyes Megváltónk, ki drága kebledet —
 értünk nyitva tartod mind az öt sebedet: — oh
 fogadd be lelkeinket, kegyelmedben tarts meg
 minket, — Urunk Jézus Krisztus!

Szombaton.

HOZZÁD fohászkodunk, áldott Védasszonyunk!
 Boldogságos szent Szüz, kegyes Anyánk!

Enyhíteni gyermekid fájd keserveit

Üdved honából oh tekints le reánk.!

Szemedből egy sugár ha fájdalmunkra száll,
 Megszünnek dult szivünk gyötrelmei.

Anyánk, siess értünk könyörgeni.

Anyául tégedet, ki értünk szenvedett,
 Megváltónk szent Fiad adott nekünk:

Hogy eltünk utjain, ha ránk rohan a kín

Öledben a vésztl mentek legyünk:

S nekünk így, akikért keresztfán onta vèrt,

Üdvöt teremjenek gyötrelmei.

Anyánk, siess értünk könyörgeni.

Se nèt, e hazát neked õ adta át,

Ki trónra önmaga az Ur emelt:

Hogy lennél gyámola viszont mint õ vala.

Legyen hived minden magyar kebel;
S a szivben így veled egyesült hon felett
 Ne győzzenek soha, kik elleni.

Anyánk, siess értünk könyörögni.

Szent Szüz! ki e hazát elveszni nem hagyád,
 Oh nyerd ki még e szent kegyelmet nekünk:
 Legyen egünk alatt egy hit, egy akarat,
S tehozzád lángoló szeretetünk;
S így birva tégedet, mit csak imád tehet,
 Beteljenek szivünk reményei!

Anyánk, siess értünk könyörögni.

BOLDOGASSZONY Anyánk! régi nagy pátronánk! — nagy inségben lévén, így szólít meg hazánk! — Magyarországról, romlott hazánkról ne felejtkezzél el szegény magyarokról.

Oh Atya Istennek kedves szép leánya! — Krisztus Jézus anyja! Szentlélek mátkája! Magyarországról stb.

Nyitsd meg az egeket sok kiáltásunkra; — anyai Ipalástod fordítsd oltalmunkra. — Magyarországról stb.

Kegyes szemeiddel tekintsd meg népedet, segélj-d áldásra magyar nemzetedet. Magyarországról stb.

Sirnak és zókognak árváknak szivei — hazánk pusztulásán özvegyek lelkei. — Magyarországról stb.

Vedd el országodról ezt a sok inséget — mikben torkig uszunk, oh nyerj békeséget. Magyarországról stb.

Irtsd ki, édes Anyánk! az eretnekséget, magyar nemzetdből a hitetlenséget. — Magyarországról stb.

Hogy mint Isten anyját régen tiszteltenek, — úgy minden magyarok most is dicsérjenek. Magyarországról stb.

NYUJTSD ki menyből, oh szent
Anyánk! kezedet,
Ne utáld meg szükségében népedet,
Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Oltalom hely Isten után csak te vagy,
Szólj mellettém, mert szavad ereje nagy.
Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Vétkeimnek rútságáért meg ne vess,
Szent Fiadnak kegyelmébe bevezess.
Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Oh Mária! Isten után gyámolom,
Szent Fiadnál legkedvesebb szòszólóm.
Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Hogyha megvetsz, sz. Anyám! hova legyek?
Vétkeimnek tengerébe mit tegyek?

Mária! Mária; Mária! szüz anya!

Szánd meg kérlek most az én esetemet,
Ne tekintse Fiad Jézus, vétkeimet.

Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Hanem nézze irgalmának tengerét
S a te buzgó könyörgésed érdmét.

Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Mikor pedèg elközelget halálom,
Kegyes anya oh légy vigasztalásom.

Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Akkor segíts engem szegény szolgádat,
Kérjed értem Jézust te szent Fiadat.

Mária! Mária! Mária! szüz anya!

Dicsértessél, Jézus Krisztus dajkája.
Dicsértessél meyország királynèja,

Mária! Mária! Mária! szüz anya!

ÉGI szüz virág! áldjon a világ tèged, oh
szüz Mária! * mert te mihozzánk, mint édes
anyánk, jó vagy, jó vagy Mária.

Oh légy oltalom, mert bün sulya nyom min-
ket, oh szüz Mária! * égbe! kiesni, bünben el-
veszni ne hagyj, ne hagyj Mária!

Kérjed Fiadat, ő malasztot ad érted, oh szüz Mária! — hogy így megtérjünk, s Istennek, éljünk, segíts, segíts Mária!

Vétkeink felett bár vérkönyeket sirnánk, oh szüz Mária!* hogy megtisztulnánk, s egykor feljutnánk hozzád, hozzád Mária!

Te meg nem veted a szivből eredt kérést, oh szüz Mária!* kegyes anyánk légy, szárnyad alá vègy, kèrünk, kèrünk Mária!

Hogy hivek legyünk, légy feltételünk öre oh szüz Mária!* a te kérelmed nyerjen kegyelmet s áldást, áldást Mária!

Egek gyönyöre! szivünk öröme! nézz ránk, oh szüz Mária! s hogyha kímulunk, egekbe jussunk, segíts, segíts Mária!

Urmutatás után.

IMÁDLAK nagy Istenség, — test s vér titkos mely szentség! leborulva; itt van Isten-s emberség, véghetetlen nagy Fölség, feláldozva.

Üdvözlégység örök manna! ennél többet ki adna? nincs mód benne; — ez csak az ègi jószág, — a teljes Szentháromság nagy kegyelme.

Im szent testével táplál, — ne ártson örök halál, mily kegyesség! — szent vérével harmatoz, — úgy szelidit magához az Istenség.

Ah honnan érdemlettem, — hogy erre méltó lettem? bűnös lélek! a ki annyit vétettem, keresztre feszítettem, s mégis élek.

Soha többé nem vétek, — Jézusom már meg-
tèrek, légy kegyelmes; — ne tekintsd gonosz-
ságát — vétkeim undokságát, oh meg ne vess.

Élni s halni akarok, — végig veled maradok,
oh Jézusom! vereim-bűnös mellemet, — szá-
nom s bánom vétkeimet, — én Krisztusom!

Jöjj hozzám élő kenyér! — oh ártatlan drága
v' r! szánd lelkemet; — bár én méltó nem va-
gyok, de kegyességed nagyok, vedd szívemet.

Vasárnap.

LEBORULOK oltárodnál, nézd Uram! egész
a földig; tètdeim a porba hullnak, szemem égő
könyben fűrdik, s hálául e csekèlységèt két ga-
lambot hoztam nèked: egyik szívem, másik lel-
kem, — egyik szívem, másik lelkem.

Tudom én, hogy szent ez a hely, a hova
most fèlve léptem; mert itt lángolsz az oltáron,
mint Horeb zòld tetejében. Sarumat hát le is
öltöm, s ugy imádlak e szent földön, büneim-
bòl kivetkòze, büneimbòl kivetkòzve.

Majd felállok egyenesen, mint a czedrus-fa a
porbul, két szememnek itten ujra egy egy ne-

höz könye csurdul; mindenkép azt bizonyítom, hogy szent az evangelion, a világnak imádsága, a világnak stb.

Kenyeret s bort mutatunk fel neked, Isten! áldozatra; de ne tedd azt sokaságos bűneinkkel együtt latra! ha Kainok voltunk is mi, akikben nem lehet bizni; most Ábelként jöttünk hozzád, most Ábelként stb.

Itten mutat emberi kéz a kenyér és bor színében, test és vér lett mindakettő csodálatos csodaképen; — mi nem állunk fügefára, mint Zachaeus egykor álla, mégis látunk téged, itten! mégis látunk stb.

Igy emeltek a keresztre, mint mutatja a te szolgád, mikor édes ajkaidhoz a keserű epét tölték; de mi vérző fájdalommal kiáltjuk a századossal: ez valóban igaz Isten! ez valóban igaz Isten!

Szállj be lelkünk hajlékába, szállj be szivünk rejtekébe; ne nézd azt, hogy bűnben fetreng Istenséged mása, képe; megörül a bűnös lélek ily fölséges nagy vendégnek, s lábadat szent csókkal mossa, s lábadat stb.

Hanem aztán, édes Jézus! mindörökké légy vendégünk; kebleink vérmezejéről harmatos jófüvet tépünk, s alád hintjük úgy dajkálunk, vi-

rágból lesz bölcsöd nálunk, csak maradj itt, csak ne hagyj el, csak maradj itt stb.

Atèreztük a mi èbeu Jézus minden szenvedésed; lelki szemmel láttuk a kint, melyet a bün rád tetézt, hallottuk a vér csorgását, szüz anyádnak zokogását, hét utolsó szavaiddal, hét utolsó stb.

Láttuk azt is, hogy a szent fő vállaidra ugy lecsüinge, — mindent láttunk és hallottunk, hogy bevessük a szivünkbe; s haza menjünk, otthon sirjunk, míg egy könyvet ejtnei birunk, 'hogy Te ellened vétkezünk, hogy Te ellened vétkezünk,

BEMEGYER szent templomodba, Uram! szent oltárodhoz, — arany oszlopok között királyi trónusodhoz; — szined előtt leborulok, szegény bünös elájulok, — égő füstnek illatjával, Uram! neked udvarlok.

Salamon király templomot épített fölségednek, — melyben lakóhelye vagyon békeség szekrényének; * bekerité kárpitokkal, megaranyszótt lánczokkal, — kerubimok ékesiték kiterjesztett szárnyakkal.

Hát én szegény, földnek férge, mit építsenek nevednek? — lakóhelyet hol szerezzek isteni

Föl ègednek? a kii por és hamu vagyok, érdeme len bünös vagyok, — hogy a lábam földet n mja; méltó arra sem vagyok.

Hogyha tetszik áldozatom, lelkemet felajánlom, — örökös udvarlásodra szívemet lelánczolólok; * szenteld ékes templomodnak, a te Szentlelked házának, — rendeljed szolgálatára királyi udvarodnak.

Hogy szívem inkább gerjedjen isteni szerelmedre, — piros vérednek harmatját öntözgesd szívemre; adjad, hogy érdemes legyen, soha többè ne vétkezsem, — választottak seregébe általad rendeltessem.

Urmutatás után.

ÜDVÖZLÉGY áldott lègy, szent test és vér!
— mely kenyèr- s bor-szinben elrejtettél, *
lelkünk eledele; bus szívünk öröme, — Megváltó Jézusnak teste s vére!

Csodája ég és föld irgalmadat, — hogy ily áldozatra adtad magad * a bünös emberért a háladatlanért — adtál kin-halállal oly drága bért.

Oh kegyelmes Atyánk! — nèzz Fiadra, — s érte fogadj minket irgalmadba; * az eltévedt juh, a tèkozló fiu — hozzád tèr, oh Atyánk; lègy irgalmas.

II. Bőjti időre.

Hétfőn.

ÉBREDJÉL-fel oh én lelkem! itt vár az Isten, ne aludjál el oly mélyen te a bűnökben. Mert az idő téged nem vár, halál mérge majd által jár, bűnöd Menyből kizár.

Most fénylik kegyelmek napja üdvösségedre; de talán csak ma van időd megtérése.

Mert az idő stb.

Ma megadta Isten érned életed napját, de nem tudod, meg éred-e lenyugovását,

Mert az idő stb.

Holnap talán késő leszen bűnből kitérni; az Istennek nagy baragját megengesztelni.

Mert az idő stb.

Ámbár lelkem! ma estél el, mégis ne késsél; hanem térj meg, kárhozatra, hogy ne vettessél.

Mert az idő stb.

Mert a Krisztus ma czitálhat az itéletre. s ha meg nem térsz, kárhoztathat az örök tüze.

Mert az idő stb.

Azért kérlek! míg időd van, térj Istenedhez, follyamodjál Jézusodnak Szent scbeihez.

Mert az idő stb.

Ő irgalmas, és kegyelmes minden bűnösnek, a ki törődelmes szívvél véget vet bűnnek. Mert az idő téged nem vár, halál mérge majd által jár, bűnöd menyből ki zár.

Urmutatás után.

(Minden nap, mint az I részben,)

Kedden.

BUZGÓ szívvél ünnepeljük Krisztus szenvedéseit, — miket értünk a keresztnék szent oltárán végbevitt.* Oh megváltónk nagy kegyelme, mely ránk bűnös emberekre — szent vérével radott!

Oh nagy Isten! az ég és föld felmagasztal tégedet, — s minden, ami él azokban, áldja nagy fölségedet;* de váltságunk keresztfája legfényesebb bizonyága — irgalmas fölségednek.

A szent evangeliomból tudjuk a törvényeket, — miket Jézus a világnak élő szóval hirdetett:* élő szóval és példával. szent vérével s halálával — a keresztfán hirdetett.

Oh irgalmas üdvözítőnk! hisszük tanításodat, — melynek megtartása nekünk örök boldogságot ad; hisszük, — mert a szent kereszt-

fa s drága véred bizonyítja! — hogy Isten s igazság vagy.

Megujtjuk az oltáron most a nagy áldozatot, — melyet Jézus a keresztfán Atyjának bemutatott.* hogy vérènek sz. harmatja lelkeinknek visszaadja — az elveszett kegyelmet.

Üdvözitõnk szenvedése fájalminknak enyhe lett; s keserves halála által nyert õ nekünk életet.* Oh Jézus! te vagy reményünk, vigasztalónk s üdvösségünk, — te vagy édes mindenünk.

Zengje szivünk, zengje nyelvünk; Szent vagy édes Jézusunk! — mert te lettél a keresztfán a mi lelki orvosunk.* Adj kegyelmet, hogy megtérjünk, kik szent véred által élünk — testben lelki életet.

S z e r e d á n.

KERESZTÉNYEK! sirjatok, mélyen szomorodjatok; keseregjen minden sziv, a ki Jézusához hív.

Szent testednek sebeit, vérrel folyó kèkeit — a ki látja és nem sir, elő |hittel az nem bir.

A kösziklák repednek, nap és hold sötéted-

nek, — minden álat megindul, csak a bűnös nem busul.

Szállj szivedbe, sirasd meg vétkeidet, s fontold meg, — hogy az Isten Fia volt, a ki érted így megholt.

Jézus! ne nézd vétkeimet, hanem a szeretetet! — hogy szenvedtél értettem, ki ellened vétettem.

Ne enged, hogy káromra, örök kárhozatomra — legyen kinszenvedésed, értem ontott szent véred.

Véghetetlen érdemed erősítse hitemet, — hogy remélvén kegyelmet, nyerjek örök életet.

Csütörtökön.

OH MÉLY titku szeretet! többet még mit tehetett — értünk az Isten Fia? ^{*} Istensége trónusából, dicsősége országából — lejött, hogy megváltana.

Az olajfák hegyére, kinjai kezdetére — a szeretet ragadja; ^{*} vérrel izzad, fohászkodik, a halállal viaskodik — a pohárt elfogadja.

Eltüri Júdás csókját, s báránkyént hagyja magát — a kertben megfogatni. ^{*} A poroszlók

nem sajnálják, dühösen verik, rongálják. — Sirnak az ég angyali.

Durva kézzel orczája, ököllel ékes szája — a szolgálktól veretik.* Elhurczolják a főpaphoz Kaifás hamis bíróhoz, — s ott csufolják nevetik.

Oszlophoz kötöztetik, seprükkel vesszöztetik, — foly testèn a vérpatak;* szent orczája s minden tagja, mely sebekkel vagyon rakva, — fèreg-nem emberalak.

Fejèn tövis korona, melytől vérzik homloka; — kezèbe nád adatik;* veres bársony — gunyruhában, a tanácsbáz tornáczában — a népnek mutattatik.

Kálvária hegyère, kinjai szinhelyère — viszen nehéz keresztet;* a hóhèrok kezét lábát kegyetlenül átlyuggatják, — mindent szó nélkül szenved.

Szegekkel felfeszítve, latrok közè helyezve — vères áldozatul függ;* lelkèt ajálja Atyjának, s váltságunk nagy munkájának — végèn szent feje lecsügg.

Átláncsázott szent szive, üdvösségünk kurfeje — vèr- és vízzel áradoz;* végso cseppig ontja vèrèt, hogy letegye lelkünk bérèt Atyjának lábaihoz.

Pénteken.

(Lásd a 13. 14. lapon)

Szombaton

ÁLLA a keserves anya! keresztfánál siránkozva, midőn fűgne szent Fia.

Kit lelkének bánatában és siralmas fájdalmában hegyes tör általjára.

Oh mily nagy volt rettegése, aggodalma s epedése, mily gyötrelmet szenvedte!

Sirt és szive vérzett, látván, hogy nagy kinban a keresztfán függ isteni gyermeke.

Ki az, a ki meg nem indul Krisztus anyján s könye nem hull, látván őt kesergeni?

Ki az, a kit bú ne érne, egy anyát ha így szemlélne, magzatával vérenni?

Nemzetének büne végett látta magát a szentseget ostorral mint szaggatták.

Fiát látta elhagyatva, s midőn már lelkét kiadta, hogy oldalát megnyiták.

Szeretetnek szent forrása, oh Szüz! lelked bánkodása, add lelkemè is legyen.

Add, hogy szívem érte égjen, s szent Fiadnak gyötrelmében lelkem mindèg részt vegyen.

Szüz anyám! kérlek esengve, hathatósan véd
szivembe szent Fiadnak sebeit.

Közöld velem sebesített s az érettem meg-
feszített Jézusnak gyötrelmeit.

Add, hogy veled együtt sirjak, s törödel-
mes szivvel birjak, mig elérem végemet.

A keresztnél veled álljak, siralmidtól el ne
váljak, s ebben leljem kedvemet.

Szüzességnek szép virága! taníts engem ve-
led drága szent Fiadon könyezni.

Oh taníts meg sok kinjáról, és halálos fáj-
dalmáról gyakran megemlékezni.

Hogy sebében részesüljek, szerelmétől fel-
hevüljek e mulandó életen.

Es ezektől gerjedezve, legyek oh szüz, vé-
delmezve tőled az itéleten.

Oh szenvedő Jézus! engedd szüz anyád ol-
talma mellett életemet tölteni.

S midőn a test sirba megyen, engedj vele
majd az egben végnélkül örvendezni.

Vasárnap.

KÖNYÖRÜLJ Istenem! én bűnös lelkemen,
szánakodjál immár szomorú szivemen, — hara-

godnak menykövét, éles hegyes törét, vedd vissza vétkeim büntető eszközét.

Továbbá mosogasd büntől én szívemet, kegyes kézzel gyógyisd sebektől lelkemet, bűnemet megvallom, nyilván tapasztalom, mik miatt nem lehet semmi vigasságom.

Vétkeim lelkemet mint a kígyók marják szüntelen mellemet ássák és furdalják. — Hova fussak szinedtől, fegyveres kezedtől? utána a fegyverid futnak s hegyes töröd.

Egyedül csak neked, Istenem! vétettem, te szent szined előtt; gonoszt cselekedtem; — o kegyelmes Ur Isten! mi hasznod estémén? irgalmazz, könyörűj én bűnös lelkemen.

Ha érdemem szerint akarsz sanyargatni, — s számtalan bűnömnek jutalmát megadni: — el kell veszni fejemet, karhozni lelkemnek mert több sokasága lövényel bűnömne.

Még anyám méhében a halál törébe estem és vettem ördög tömlőczébe; — oh kemény nyomoruság! pokolb-li rabság, mint fojt, mint szorongat ördögi csalárdság.

Tisztogasd lelkemet, Uram, izsóppoddal, mosogasd szívemet irgalmassággal; — fordíts reám szemelt, mard kegyelmedet, nyújts hozzám kezdet, szent segedelmedet.

El ne vess engemet isteni színédttől, még ne fossz, könyörgök a te Szentlelkédttől; — tiszta új szívet bennem teremts én Istenem! tovább fenn ne tartsad haragod ellenem.

Szabadíts ki immár a halál torkából, ménts ki bűneimnek kemény rabságából; — hogy csak neked élhessek, hozzád siethessek, téged magasztalván benned örvendhessek.

Nyítsd meg ajkaimat te dicséretedre, indítsd fel nyelvemet szent tiszteletedre; csak téged kívánlak, téged óhajtalak, oh Uram! mindenkor téged kiáltsalak.

Tudom törödelmes szíveket látogatsz; kiket ostoriddal szeretve sujtogatsz, — azok nálad kedvesek, hozzád érdemesek; add Uram! Istenem! közülök lehessek.

Kedvesebb előtted sok ajándékoknál, a töre delmes szív, és áldozatoknál, kesergő sóhaj tá sok aranynál ezüstnél, nálad többet érnek minden drága gyöngynél.

Vigasztald meg, Uram! a te seregedet, a hív töre delmes bűnbánó lelkeket, — építsed fel falait te szentegyháznak, melyben igazsággal neled áldozzanak.

Dicséret, dicsőség az örök Atyának, Szentlélekkel együtt áldott szent Fiának, — teljes

Szentháromság, örök Uraságnak, mennyben s
földön a ledfőbb hatalmasságnak.

MEGVÁLTÓ királyuuk elèbe menjüuk,
Méltó tiszteletet Urunknak tegyünk,
Hosannát kiáltson neki minden hív,
Dicsèrettel áldást nyelv mondjon és sziv

Igy tisztelè Jèzust a zsidó nemzet,
A jeruzsálemi szent gyülekezet,
Kimène elèbe pálma-ágakkal,
Zengő ènek-szóval és virágokkal.

Hogy Jeruzsálemhez már közelgetett,
Ès fényes pompával bevezettetett,
Ruháját a népség földre teritè,
S utját zöld ágakkal felékesitè.

A sziv örömével így kiáltának:
Hosanna! hosanna Dávid fiának!
Aldott, a ki az Ur sz. nevèben jön,
Áldják őt mindenek most és örökön.

Gyermekek kezökben pálma-ágakat
Vívén, így dicsèrik szent királyukat:
Ez az ki népének jött váltságára,
Minden embereknek boldogságára.

Oh anyaszentegyház! Sion leánya!
Ime hozzád jön az Isten Báránya:
Mint husvétì bárány úgy hozattatik,
Ötöd nap èrettünk f.láldoztatik.

Köszöntünk tégedet, Isten Báránya!
 Ki e világnak jösz megváltására,
 Dicsőség dicséret, imádás legyen
 Egen s földön neked örökön. Amen.

DICSŐSÉG és dicséret
 Megváltó Királyunk neked,
 Kinek kedves gyermek sereg
 Zengett hozánna éneket.

Te vagy Izraél Királya
 Dávidnak dicső magzatja,
 Ki az Urnak szent nevében
 Jösz hozzánk nagy dicsőségben.
 Dicsőség és dicséret stb.

Mennyben számlálhatlan sereg,
 Itt a halandó emberek,
 S valamennyi teremtményed
 Áldva dicsőítne téged
 Dicsőség és dicséret, stb.

Palma-ágakat lengetve
 Jött a zsidó nép elődbe,
 Im mi is eljöttünk hozzád
 Zengve szívünk hódolatát.
 Dicsőség és dicséret, stb.

Mint szenvedésre készült
 Dicsőítetek téged ők:

Nyelvünk mint győzelme, királyt
Imádva áldottnak kiált.

Dicsőség és dicséret, stb.

Ök^m megnyerék szent tetszésed

Sziből magasztalván téged

Add mi is kedvet találjunk

Nálad, jó s kegyes királyunk.

Dicsőség és dicséret, stb.

III. Halotti énekek.

I

ÁLDOZATOT hoz neked a testvéri szeretet, oh Isten! nagy irgalommal nézd a megholt hiveket.* Elküldvén angyalodat, szüntesd meg nagy kínjokat.

Oh Jézus! ki könyeket hullattál Lázár felett, — s kit feltámasztott a sírból isteni szereteted.* Szánd meg, kikért tégedet most kérünk, a lelkeket.

A szentséges áldozat, mit most szolgál bemutat, — engesztelje meg, oh Isten! örök igazságodat.* Add, hogy üdvöt nyerjenek, kik beuned reménylenek.

A gyarlóság nem tehet irgalmadra érdemet; — vedd hát Krisztus áldozatát, Uram, érde

münk helyett. Oh könyörülj, Istenem! a szenvedő lelkeken.

Szent vagy édes Istenünk! engedd buzgón zengenünk, — egyesüljön az ég és föld hálájával énekünk. * Zengjék: Szent vagy Istenünk! az elhunytak is velünk.

Oh égből szállott kenyér! oh ártatlan drága vér! — Isten irgalmának titka, melyet elménk föl nem ér. * Szenvedők enyhülete s elhunyt hiva élete.

Oh dicső békekirály! ki halállal megvívál, epedve állunk irgalmad bőszeges forrásánál, * mik sebelből omlanak, hogy enyhülést adjanak.

Tekintsd szenvedésedet, és a megholt hivatket — mentsd ki a tisztítóhelyről, s nyitsd meg nekik az eget. * Szent szinedtől el ne ved, kikért szívünk kérve esd.

Oh isteni irgalom! légy váltság, légy nyugalom — a még szenvedő lelkeknek s légy mennyei jutalom, * hogy lássák szent szinedet, s áldják Istenségedet.

2.

SZENT OLTÁRODHOZ jöttünk áldozni, nagy Istenünk! hogy adjon irgalmad örök nyugalmat a tisztuló lelkeknek.

Szent Fiad drága vère rájok harmatozzék
le. hogy enyhüljön kinjok, s engedd megglátniok
szent színednek örömét

Uram e szent áldozat, melyet szolgál bemu-
tat, az elhunyt hìveknek, kik benned remélnek,
nyerjen örök nyugalmat.

Az üdvösség hajnala derüljön fel számukra,
hogy tèged az égben, szentek seregében örökre
áldhassanak.

Szent, szent, szent vagy Istenünk! zengjék
mindnyájan velünk a mennyei szentek s a tisztó
lelkek egyenlő bngósággal.

Urmutatás után.

(Naponként mint az I. részben.)

3.

KI RAGYOGNI látod élted csillagát, — hall-
jad a természet hathatós szavát, a gyenge és
erős, félékeny és a hős meghal egyaránt.

Légy gazdag, vagy koldus; szolga vagy ki-
rály, — ifju vagy elaggott, izmos vagy szí-
kár! * egy csapással elejt, és rideg sirba rejt a
kemény halál.

Mint az őszi szellő fák zöld levelit — el-
hordja, úgy járnak színes ékeid; * a tilost ne
keresd hát s tovább ne szeresd, mert az elmerit.

Nèzd a föld virágát, mily hamar virit, — alig vették észre szende éveit; fonyadni siet már, szívből sajnáljad bár, hogy vigyázz, tanít.

Ne ígérj magadnak hosszú életet — a halál veled jár, észre sem veszed: * hogy élted foglalát elmetszi, nem lesz gát semmi érdemed.

Hát Istentől rendelt czélodhoz siess; — örömet mulandó jókban ne keress: * hogy ha int az óra, a birói szóra bátran ott lehess.

4.

MENTS meg engem Uram! az örök haláltól, ama rettenetes napon minden bajtól. * Midőn az ég és föld meg fognak indulni, s eljössz a világot lángokban itélni.

Reszket minden tagom, borzadok és félek — földi pályát végzett szegény bűnös lélek * félek a naptól, mely vizsgálni fog s dulni midőn az ég és föld meg fognak indulni.

Haragnak napja az, inség s veszély napja, — nagy nap, mely a bűnöst gyötrelennek adja, * midőn te, ki minlég éltél és fogsz élni, eljössz a világot lángokban itélni.

Oh adj Uram, örök nyugodalmat nekik, s örök világosság fényeskedjék nekik, * hogy trónusod körül udvarolhassanak, s taged boldogítót örökké áldjanak.

5.

NAPJA Isten haragjának — végét veti e világnak, — ez szavok a Próféta'knak.

A szív tele rettegéssel — lesz a bíró jöveteivel, — hol kezdődik a számvétel.

A trombitaszó egyszerre — lehat minden sírfenekre — kitkit hi ítélőszékre.

Bámul természet és halál, — hogy a földpor emberré vál, — és a bíró clébe áll.

Az írott könyv megnyittatik, — melyben minden foglaltatik, — valami megbíráltatik

Ha a bíró ül ragyogva, sem ni sen marad titkolva, minden meg leszen boszulva.

Akkor szegény én mit tegyek, — oltalmamra kiket vegyek? — hol a szentek is rettegnék.

Ég, föld hatalmas Főlsége, — világ ingyen üdvössége, — üdvözits, malaszt mélysége.

Kegyes Jézus! emlékezzél, — hogy érettem kint szenvedtél, — ments meg, kit véreden vettél.

6.

OH SZOMORU siralmas szó! Vilgtól meg kell válnunk, nints mentségünk, tehetségünk, koporsóba kell szálnunk: Elmegyünk, elmegyünk, mindnyájan elmegyünk, korán hát készen legyünk.

Légy hatalmas, diadalmas, halált meg nem győzheted; birj sok jókkal, országokkal, ötet ki nem fizeted: Elmegyünk stb.

Ah ne féljünk! csak jól éljünk, halál lesz nyugodalmunk, fenntartatik, megadatik, menyekben bő jutalmunk: Elmegyünk, elmegyünk, mindnyájan elmegyünk, korán hát készen legyünk. Amen.

IV. Különféle alkalmakra.

A d v e n t r e,

HARMATOZD le nagy ég:

Az igazat és jót,

És te föld megnyilva

Szüld a szabadítót.

Megáldottad Uram,

A te szent földedet;

És megszabadítád

Jakob gyermekedet,

Dicsőség Atyának,

Ki minket teremtett;

És Fiunak, ki a

Haláltól megmentett;

És a Szentléleknek,

A ki megszentelè

Lelkünket, dicsőség

Most és mindörökkè.

Hiszünk és vallunk egy
 Igaz, élő Istent,
 Ki teremtett s fentart
 Hatalmával mindent.
 Hisszük, hogy az Atya,
 Fiu és Szentlélek
 A Szentháromságban
 Egyenlő személyek.

Vedd kedvesen Uram
 Szivünk áldozatját,
 Melyet az oltáron
 Felajánl hű szolgád. —
 Önts lelkünkbe kérünk
 Igaz bűnbánatot;
 Mert csak úgy nyerhetünk
 Tőled bocsánatot.

Jézus áldozat lett —
 Értünk a kereszten,
 Hogy bűneink miatt
 Lelkünk el ne vesszen;
 Az ő áldozatját
 Híven megújítjuk,
 Midőn a kenyeret
 És bort bemutatjuk.

Szent vagy, Uram, Szent vagy,
 Szentebb vagy mindennél,
 Ami te általad

A földön s mennyben él:
 Dicsõitse neved
 Minden teremtményed
 S leborulva buzgón
 Hálát adjón néked.

HARMATOZZ ég s küldd el akit
 Lelkünk oly epedve vár,
 Esdeklõ neped fohászit
 Kegyesen hallgasd meg már.“
 Hogy a sítánnak rabja lett,
 A bús világ így esengett
 Ama várt üdvözítõért,
 Kit Isten rég megigért.

Dicsõséged zengje minden
 Nyelv hatalmas Istenünk,
 Ki végetlen irgalmadból
 Megváltót küldél nekünk.
 Zengjen buzgó hálaének
 Az eljött Üdvözítettnek
 Ki lelkünknek rabbilincset
 Irgalmasan törte szét.

Hisszük mindenható Atyánk,
 És valljuk Istenséged,
 Hisszük Egyszülöttedet ki,
 Érettünk emberré lett;
 a Szentlelket, kit õ küldött

Örködni egyháza fölött.
 Vezessen e hit világa
 Szent színed látására.

Fogadd el áldozatunkat
 Atyánk, szolgád kezéből,
 Melyet neked felajánlunk
 Fiad rendeletéből.

Ámbár csak kenyér s bor van itt,
 De arról biztosít a hit,
 Hogy szent Fiad áldozatja
 Leszen itt megújítva.

Szent vagy Uram, szent vagy, szent,
 Nagy irgalmu Istenünk.
 Ki könyörülven mirajtunk
 Megváltót küldél nekünk.
 Zengjen a hálaének
 Menyben és a földön;
 Hazánna a nagy királynak,
 K az Ur nevében jön.

Leborulva imádunk
 Oh angyali kenyér;
 S v. Irságunk a keresztfán
 Kiontatott drága vér.
 All'ott a Szüznek fia,
 Igaz ember s sten,
 Ki megjelent az oltáron
 A kenyér- és borsziiben.

OH FÉNYesség szép hajnal,
 Kit így köszöntöt az angyal,
 Üdvözlégy teljes malasztal.

Te vagy a szép liliomszál,
 Ki csipke között virágszál,
 S szent étellel illatozzál.

Tehozzád küldetett mennyből
 Gábriel angyal követül
 Istennek rendelésséből.

Hogy fiat fogadsz mēhedb n
 Isten- embert egy személyben
 És megmaradsz szüzességben.

Fiad az ég dicsősége,
 A bünösök reménysége
 S a megtérők üdvössége.

Oh dicsőséges Szüz Anya,
 Kérünk nagy méltóságodra
 Végy minket pártfogásodba.

Dicsőség Szentháromságnak,
 Dicsőség szüz Máriának
 Üdvöзитőnk szent anyjának.

JÉZUS gyümölcse szent Szüznek,
 Oltsd el lángját azon tűznek,
 Melyet Ádám atyánk gyujta
 Hallgatván a csábittóra,

S melyért szálla Isten átka
Rá és együtt mindnyájunkra.

E bűn ránk nagy veszélyt hozott,
A boldogságtól megfosztott,

S rabjai lettünk általa

A sátánnak, ki megcsala.

Igy kínlódtunk s nem volt módunk
A fogságból szabadulnunk.

Mig az isteni szeretet

Ránk irgalmasan tekintett,

S elküldé megszülött Fiát —,

Hogy váltságunk drága díját

Mihelyettünk kik vétkeztünk,

Lefizesse, s megmentessünk.

E végből az örök Ige

Szűz Máriának méhèbe

Szálla; - s mint elvégeztetett:

Értünk emberi testet vett,

Hogy nemünkön künyörüljön,

S ez általa üdvözüljön.

MIKOR Máriához az Isten angyala, Názáret városba az égből leszállta, — kit szent imádságban Gábiel találta, ékes köszöntéssel a szent Szűzhöz szólla.

Az irgalmas Isten örök végzetének hirdetője volt ő, ki a föld népének — kegyelmet enge-

dett, hogy mind megtèrnènek, s új életet nyer-
vèn, csa benne èlnènek.

Az igèrt Megváltó, Jèzus, Ist n Fia, hogy
szabadságunkat a büntől kivívja a Szentlélek
által, leszállott Mária szüz mèm b: s úgy lòn
lelkünk váltásgdija.

Örvendjen ég ès föld; te té lett az Ige' betelt
az embernek édes reménysége, meggyőzetèk
a rossz lélek irigysége, Üdvözlégy oh Jèzus!
világ üdvössége.

Dicsèret imád s az örö' . tyának, váltás-
gunkra küldött egys. ülött Fiának, — Szentlé-
lekkel együtt a szentháromságnak, az örök ir-
galom bõ kutforrásának.

Karácsonra.

KRISZTUS Jèzus született — örvendezzünk,
— neki örömenek zengedezzünk.* Dávidnak
vèrèböl tiszta Szüz mèméből — született Krisz-
us nekünk.

A szüz sség liboma kivirágzott, s megtermé
a mennyei szép virágot! a kegyes Jèzus a mi-
ekünk meghozta — születvèn a váltásgot.

Dicsösség legyen égben az Istennek! — bé-
keség földön a jó embereknek.* Zengjük an-

gyalokkal s a hiv pásztorokkal: — Dicsőség az Istennek.

Örök bölcseség széke lett a jászoly, — melyből Isten irgalma mihozzánk szól; * a mennyei kised üdvösséget hirdet — Istennek irgalmából.

Hisszük, hogy betlehemnek jászolyában az út, élet és örök igazság van. * Az irgalmas Isten rejlik a kisedben; — ezt valljuk igazságban.

Imádással járulunk az oltárhoz, — mint a kegyes Jézuska jászolyához; * a hiv pásztorokkal, égő buzgalommal hű népéd adományt hoz.

A kenyér- s bor áldozat az ajándék, — s a jó Istent szerető tiszta szándék. * Nyerjen az kegyelmet, oh kis Jézus! engedd, hogy örök jónkra váljék.

Zengje velünk ég és föld: Szent az Isten!
— zengje tiszta örömmel: Szent az Isten! *
Zengjünk Jézuskának, kit ég s föld imádnak!
— Szent, szent, az Ur Isten!

MENNYBŐL az angyal lejött hozzátok pásztorok! hogy Betlehembe sietve menvén lássátok.

Istennek Fia, a ki született jászolyban, Ő leszen nektek Üdvözítőök valóban.

Mellette vagyon az édes anyja, Mária: Barmok közt fekszik, jászolyban nyugszik Szent Fia.

El is menének köszöntésére azonnal, Szép ajándékot vivén szívökbe magokkal.

A kis Jézuskát egyenlőképpen imádják, a nagy Ur Istent ilyen nagy jóért mind áldják.

Visszatérének ők hazájokba nagy vigan, ezt a nagy titkot mindennek mondják nagy bátran.

PÁSZTOROK! keljünk fel, hamar induljunk el Betlehem városába, rongyos istálócskába; siessünk, ne késsünk, hogy még ezen éjjel ottan lehessünk, s mi Urunknak tiszteletet tehessünk.

Angyalok hirdeték, Messiás születék itt van jele fenyének, helye születésének pajtában polyában, Be vagyon ő takarva posztócskában, áldott gyermek szenved már kiskorában.

Jézus a sz. kisdéd, mily szükséget szenved, nincsen meleg szobája, sem ékes palotája, szűkségben, hidegben melegíti őt a barmok párája, oh isteni szeretet nagy csodája!

PÁSZTOROK, pásztorok örvendezve sietnek Jézushoz Betlehembe; s köszöntést mondanak a kisdédnek, ki váltságot hozott az embernek.

Angyalok szózata minket is hiv, értse meg ezt tehát minden hű szív: a kised Jézuskát mi is áldjuk, s mint a hiv pásztorok, magasztaljuk.

Üdvözlégy, kis Jézus! ki miértünk születve váltságot hozál nekünk; s meghoztad az igaz hit világát, s megnyitád szent Atyád mennyországát.

Dicsőség, imádás az Atyának, érettünk született szent Fiának, és a vigasztaló Szentléleknek, — a Szentháromságban egy Istennek.

SZÜZ MÁRIA e világra nekünk szent Fiát hozá, a jászolyban fekszik a ki mennyet s földet alkotá, mely végtelen kegyelem: öled oh Istenem! hogy így szereted az embereket.

Az angyalok Jézus születésén áldva zengenek, a pásztorok a mennyei fényre hozzá sietnek; örömmre ébredének minden teremtmények, őket imádják és magasztalják.

Azért mi is, halandó emberek, őket dicsérjük s dicsőséges születése napját vígan szenteljük; az Atya Uristennek, nekünk kegyelmesnek hálaát adjunk, szívből vigadjunk.

Aki hozzánk irgalmasságából szent Fiát küldé, hogy a bünbe esett embereket üdvezíttené:

megjelent a Megváltó, Világszabadító kegyes királyunk, édes Jézusunk.

Oh te kegyes asszonyunk, Mária, Istennek Anyja! e vilagnak te vagy Fiad által oltalmazója; ne felejtkezzél el rólunk, oh édes gyámo-lunk! te légy oltalmunk, erős paizsunk.

Újesztendőre.

Oh SZÉP JÉZUS! ez újesztendőben légy' hi-veidben; oh Mária! esedezz érettünk, édes re-ményünk! hogy az újesztendőben minden ügye-inkben, lehessünk Jézus drága kedvében.

Oh szép Jézus! drága szent nevedért kelj fel népedért; oh Mária! Jézus erejével tégj jót népeddel, hogy ez újesztendőben minden ügyeinkben lehessünk Jézus drága kedvében.

Oh szép Jézus! tartsd meg hiveidet, mint tieidet; oh Mária! Jézusnak szent anyja! or-szágunk tornya! adjad kérünk, hogy ebben az újesztendőben lehessünk épen testben s lé-lekben.

Jézus szent nevééről.

JÉZUS a rád emlékezés, legèlesebb örven-dezés: de birni téged, meghalad minden gyö-nyört az ég alatt.

Jézus neved kedves nekünk. bájlóbb zengést nem éldelünk, nincs szívvidító annyira, mint Jézus Isten egy Fia.

Jézus! kegyes mindenható! feléd eseng a bánkodó, benned nyílik remény neki, hogy lelke üdvét nyerh ti.

Jézus! szívünk édene, elménk örök fénytengere, melyből az élet áradoz, s erőt vesz, a ki lankadoz.

Ki téged izlel éhezik, ki véred issza, szomjazik; nem tudhat ő kívánni mást, csak benned érez újulást.

Szüz mēh virága, Jézusunk! lelkek szerelme, orvosunk! áldott legyen dicső neved, a melyre ég s föld hajt fejet.

Husrétra.

ALLELUJA! alleluja! Megváltónk feltámadott; lelkünk régi ellensége általa megrontott. Újra él a váltság fáján értünk megölt szelid Bárány! Alleluja! alleluja! Megváltónk feltámadott.

Alleluja! alleluja, Dicsőség az Istennek! ki mint ember feltámadván, üdve lett az embernek. Oh Dicsőség szent Királya! lelkünk tē-

ged áld imádva Alleluja! alleluja! Dicsőség az Istennek.

Alleluja! alleluja! Jézus hi üdvösségre; egyenes út és hű vezér égből hozott igéje. Az ő szent feltámadása ennek erős bizonyysága. Alleluja! alleluja! Jézus hí üdvösségre.

AZ IRÁS tön bizonyyságot, hogy Megváltónk feltámadott; szent hát s igaz mennyből adott tanítása. Alleluja!

Bár elménket meghaladja, de lelkünket megnyugtatja. Jézus! te vagy út és vezér az egekbe. Alleluja!

MEGVÁLTÓNK feltámadása, lett szívünk vigasztalása, és hitünknek alapja, ő az igazság napja. Adj kegyelmet ránk az égből, ments meg a kételkedéstől, igazság, igazság, igazság vagy oh Isten! tarts meg az igaz hitben.

KRISZTUS Jézus feltámadott:

Szenteljük vigan e napot.

Az oltár szent áldozatja,

Legyen szívünk hódolatja.

Te szerzéd azt, szelid Bárány!

Váltságunknak keresztfáján.

Legyen kedves áldozatunk:

S ez lesz értè főjutalmunk.

Alleluja hála legyen
az Istennek!

Nagy irgalmad bő malasztja
 Szálljon e szent áldozatra.
 Engedd, legyen az javunkra,
 S lelki feltámadásunkra.

FELTÁMADT Krisztus e napon,
 Hogy az ember vigadozzon.
 Szörnyü halált ki szenvedett,
 Váltván bünös embereket.
 Szent asszonyok koporsóhoz,
 Visznek kenetet Krisztushoz.
 Fényes angyalt ők látának,
 Vig örömet is hallának.
 Fèlemlett asszony-emberek!
 Galileába menjeteK,
 Tanítványoknak hirdetve:
 Urunk, hogy él dicsőségbe.
 Megjelenék szent Anyjának,
 És kesergő Magdolnának.
 Tovább megjelent Péternek,
 S több apostol-hiveinek,
 E husvéti vig örömben,
 Dicsérjük Istent lelkünkben.
 Dicsőség Szentháromságnak
 Adjunk hálát mi Uruknak.

Alleluja! hála legyen az Istennek.

Keresztdró hétre.

HALLGASD meg, hallgasd meg, hallgasd meg, Uram! a mi könyörgésünket; (mennyhéli Atya Isten') irgalmazz minékünk. Oh könyörülj, oh könyörülj, oh könyörülj a te népeden, melyet megváltottál Jézus drága véredben; ne sujtson örökre haragod bennünket.

(Megváltó Fiu Isten! Szentlélek Ur Isten!)

Pünkösdre.

(Lásd az I. részben IV. lapon.)

Teremtő lélek szállj miránk,
Világosíts meg, égi láng!

Ki alkotád a sziveket,
Önts ezekbe kegyelmedet.

Kit Isten mint vigasztalót,
Nekünk ajándékkul adott,

Te élő, 'kutfő szeretet,
Te tűz vagy s lelki szent kenet.

Te hét ajándék Istene,
Az Ur hatalmas jobb keze,

Te kit megigért az Atya,
Lelkünk másasztos szózata,

Gyulaszd föl az érzéseket,
Szívünkbe önts szeretetet,

Testünk erőtlenségeit
Védjék magas kegyelmeid.

Kisértetekben el ne hagyj,
Szivünkre békeséget adj,
Légy utainkban hű vezér,
Ne érje népedet veszély.

Add, ismerhessük az Atyát.
Es egyszülötte szent Fiát,
S téged, ki tőlök származál,
Ég és föld áldjon, míg csak áll.

Legyen dicsőség, oh Atyánk!
Neked kitől megváltatánk,
Fiadnak, — s a vigasztalót
Áldjuk mint veled egy Valót.

Urnapra.

(és más csötörtkön is)

DICSÉRD SION! Megváltódat,
Vezéredet, Pásztorodat.
Vig szivvel és éuekkel,
Vig szivvel és énekkal.

Dicsérd minden érzéseddel,
Mert bármi nagy dicsérettel
Szived őt nem éri fel.

Mit énekünk áldva hirdet,
A kenyér, mely él és éltet.
Nyujtatik ma itt nekünk.

Mit, hogy hajdan asztalánál
Jézus a végvacsoránál
Nyujtja, nem kételkedünk.

Legyen zengő, legyen édes,
Legyen tiszta és fenséges
Lelkünk jelen öröme.

Az oltári nagy szentségnek,
E nagy szentség szerzésének
Van ma fényes ünnepe.

Oh jó Pásztor, Jézus! kerünk,
Lelkünk étke légy vezérünk,
S életünkben áldva védj.

Te ! ki itten táplálsz minket,
Bol dogitsd ott lelkeinket,
S szenteid sorába vègy.

MINDEN alkotmányok ! az Urat áldjátok,
Es őt mind örökkè felmagasztalátok.

Szent vagy Uram ! szent vagy,
Mindennél szentebb vagy,
Jézus ! kenyér színében,
Az oltári szentségben.

Mennyei angyalok! az Urat áldjátok,
Egek ékességi! felmagasztaljátok.

Szent vagy stb.

Nap, hold és csillagok! az Urat áldjátok.
Záporosó, harmat, felmagasztaljátok.

Szent vagy stb.

Tűz, hévség, és hideg! az Urat áldjátok,
Derek, havak, jegek, felmagasztaljátok.

Szent vagy stb.

Szentek és igazak! az Urat áldjátok,
Szelid szívü hivek, felmagasztaljátok.

Szent vagy stb.

Ifiak és vénék! az Urat áldjátok,
Egek s földi népek, felmagasztaljátok,

Szent vagy stb.

Az Atya Ur Istent és Fiut áldjátok,
Együtt a Szentlelket felmagasztaljátok.

Szent vagy stb.

Mindnyájan örökkè az Urat áldjátok,
Szívvel, szóval ötet felmagasztaljátok.

Szent vagy stb.

MONDJ ÉNEKET zengő nyelvem!

Szentsèges Ur testének,
Adj hálákat, buzgó lelkem,
Drágalátos vérének,

Mit a Szüznek mēhéből vőn
S ad emberi nemzetnek.

Tiszta Szüztől vève testet
Földre szállt, és jára itt,
Boldogitva hintegette
Szent igéje magvait,
S befejezte föcsodával
Életének napjait.

Végvacsorán mikor ennék
Kedves tanítványival,
S az ünnepet megszentelné
Az ó-törvény módjával:
Kenyér és bor színe alatt
Testét adá csodával.

A test ige, kenyér testté,
A bor vérré változik:
Bár az elme s érzékenység
Ezen elcsodálkozik,
De a tiszta szív nyugodtan
A hitre támaszkodik.

Azért ezt a nagy Szentséget
Leborulva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak
Mert itt vagyon jól tudjuk;
Ha elménkel meg nem fogjuk,
Hitünkkel megfoghathatjuk.

Az Atyánèk ès Fiunak
 Dicsèret ès tisztessèg,
 Szentlélekkel egyetemben
 Áldás, örök dicsösèg,
 Háromságban egy szent Istent
 Áldjon minden nemzetsèg.

A B. Sz. Máriáról.

MÁRIÁT dicsèrni, hivek jöjjetek,
 Mert õ fogja kèrni Fiát értetek.
 Üdvözlègy Mária! modja minden hiv,
 Áldo t légy Mária! nyelv mondja ès sziv.

Ha értünk Mária Fiát követi,
 Kèrèsèt szent Fia meg nem vetheti.
 Üdvözlègy Mária! stb.

Istentől csodával neki adatott,
 Hogy anyaságával szüz maradhatott.
 Üdvözlègy Mária! stb.

Fogantatásában õ vétkes nem volt,
 Sem élte folytában, sem midõn megholt.
 Üdvözlègy Mária stb.

Mint arany a tüztől felolvasztatik,
 Kemény sziv e szüztől meglágyittatik.
 Üdvözlègy Mária stb.

Oh Szüz èletfája a jámboroknak,
 És fõpátronája hiv magyaroknak
 Üdvözlègy Mária! stb.

Te vagy segítség minden hiveknek
 Es nagy reménysége a bűnösöknek.
 Üdvözlégy Mária! stb.

ÖDVÖZLÉGY Mária, tengernek csillaga,
 Istennek szent Anyja, Mennyország kapuja,
 Kérünk hallgass meg bennünket,
 Ajáld Fiadnak ügyünket;
 Áldott szüz Mária!

Fogadd el szavait Isten Angyalának,
 Töröld el okait Éva siralmának.

A lelki vakságnak üzd el veszedelmét,
 Nyerd meg szent Fiadnak bővséges kegyelmét,
 Hozzánk fiaidhoz mutasd anyaságod;
 Nyujtsd bé szent Fiadhoz értünk imádságod.

Szelid választott Szüz! miránk gondod legyen
 Szelidség, tisztaság, bennünk ékeskedjen,

Nyerj tiszta életet nekünk, fiadnak,
 Készíts, bátor utat Mennybe szolgálódnak.

Áldás, és dicsőség Atyának, Fiúnak,
 S együtt uralkodó Szent Vigasztalónak.

Kántor: EGÉSZEN szép vagy Mária!
Együtt: Egészen szép vagy Mária!

K: Eredeti bűnnek szenyje nincs Tebenned.

E: Eredeti bűnnek szenyj nincs Tebenned.

K: Te Jeruzsálem dicsősege!

E: Te Izraelnek öröme!

K: Te a mi Nemzetünknek vagy tisztessége!

E: Te a bűnösöknek Szószólója.

K: OH MÁRIA! E: OH MÁRIA!

K: Nagyokosságu Szent Szüz.

E: Nagy kegyelmü Szent Szüz.

K: Imádj érettünk,

E: Esedezzel érettünk a mi Urunk JÉZUS
Krisztusnál. Amen.

A lorettói lytánia.

Uram! irgalmazz nekünk.

Krisztus! kegyelmezz nekünk.

Krisztus! hallgass minket.

Krisztus! hallgass meg minket.

Uram! irgalmazz nekünk.

Mennybéli Atya Isten! irgalmazz minékünk.

Megváltó Fiu Isten! irgalmazz minékünk.

Szentlélek Ur Isten! irgalmazz minékünk.

Szentháromság egy Isten! irgalmazz minékünk.

Szentséges Szüz Mária.
 Istennek szent Anyja.
 Szüzeknek szent Szüze.
 Krisztusnak szent Anyja.]

Tisztaságos Anya.
 Isteni malasztnak Anyja.
 Szeplőtelen Szüz Anya
 Makulanélkül való Anya.

Szüzvirág szent Anya.
 Szeretetre méltó Anya.
 Csodálatos szent Anya.
 Teremtőnk szent Anyja.

Üdvezítőnk szent Anyja.
 Nagyokosságu szent Szüz.
 Tisztelendő szent Szüz.
 Nagy hatalmú szent Szüz.

Kegyés és irgalmas Szüz.
 Hivsèggel teljes Szüz.
 Igazságnak Tüköre.
 Bölcseségnek királyi Széke.

Örömünknek oka.
 Lelki tiszta Edény.
 Tiszteletes Edény.
 Ajtatosságnak jeles Edénye.

Titkos értelmü Rózsa.
 Dávid királynak Tornya.

Elefánt csontból való Torony.
Aranyból építetett Ház.

Békeségnek Szekrénye.
Mennyországnak Ajtaja.
Hajnali szép Csillag.
Betegek Gyógyítója.

Bünösök oltalma,
Nyomorultak Vigasztalója.
Keresztények Segítsége.
Magyar hazánk Oltalmazója.

Angyalok Királynéja.
Pátriárkák Királynéja.
Próféták Királynéja.
Apostolok Királynéja.

MártYROK Királynéja.
Konfessorok Királynéja.
Szüzek Királynéja.
Minden szentek Királynéja.

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit.
Kegyelmezz minékünk.

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit.
Hallgass meg minket.

Isteu Báránya! ki elveszed a világ bűneit.
Irgalmazz minékünk.

K ö n y ö r ö g j i é r e t t ü n k .

Krisztus hallgass minket!
 Krisztus! hallgass meg minket.
 Uram! irgalmazz nekünk.
 Krisztus! kegylmezz nekünk.
 Uram! irgalmazz nekünk.

*Advent kezdetétől Gyertyaszentelő
 B. A. napjáig.*

ÜDVÖZÍTÖNKNEK szent Anyja!
 Mennyeknek megnyilt kapuja!
 Tengeren evezők csillaga!
 Boldogságos Szűz Mária!

Légy segítségé népednek,
 Az elesett bűnösöknek,
 Ki szülője Istenednek
 Anyja lettél Teremtődnek.

Mert angyali köszöntésre
 Szállt rád az Ur Szentlelke,
 S ekkor lett az örök Ige
 Szűz méhednek szűz gyümölcse.

Te azért Istennek Anyja!
 Légy bűnösöknek gyámola,
 Nyavalyánk vigasztalója
 Üdvösségünknek kapuja.

Adjunk hálát az Istennek,
 Atya, Fiu, Szentléleknek,
 Egyenlő három személynek.
 Egyállatu Istenségnek.

*Gyertyaszentelő B. A. napjától
 Husvétig.*

MENNYORSZÁGNAK királynéja!
 Angyaloknak szent asszonya!
 Áldott gyökér szüz Mária!
 Üdvöz légy Krisztus szent Anyja.

Te általad e világra
 Új világosság virrida,
 Örülj dicsőség virága!
 Kinél szebb nem jött világra.

Áldott légy drágalátos szüz!
 Isten veled szép virág szüz!
 Mennyben szent Fiad mellet ülsz,
 S tudjuk rajtunk is könyörülsz.

*Husvétől Szentháromság
 vasárnapjáig.*

MENNYNEK királyné asszonya!
 Örülj szép szüz! Alleluja.

Mért kit mēhedben hordozí,
Meltó voltál Alleluja!

A mint megmondotta vala
Feltámadott, Alleluja!

Imádj Istent, hogy leinossa
Büineinket. Alleluja!

*Szentháromság a asárnapjától
Adventig*

MENNYORSZÁGNAK királynéja,
Irgalmasságnak szent Anyja,
Elet, édesség, reménység,
Üdvözlégyszép szüz Mária!

Évának árva fiai!
Számkivetett maradéki,
Siralminak örökösi,
Sok nyavalyáknak hajléki.

E siralomnak völgyében
Kik nyavalgunk nagy inségben,
Hozzád sóhajtunk mennyekbe,
Hol vagy örök dicsőségben.

Azért, szószólónk! szemedet
Fordítsd hozzánk s kegyelmedet,
És a te büinös népédet
Oltalmazd híveidet.

Oh édes szüz! irgalmadat
Éreztesd kegyes voltodat,
Holtunk után szent Fiadat,
Mutasd meg boldogságodat,

A. B. Szüz Mária éneke.

MAGASZTALJA az én lelkem az Urat.
És örvendezett az én lelkem! az én Üdvözítő
Istenemben.

Mert megtekintette az ő szolgálójának alá-
zatosságát: mert ime mostantól fogva boldog-
nak mondnak engem minden nemzetségek.

Mert nagy dolgokat cselekedett nekem a ki
hatalmas és szent az ő neve.

És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet-
ségre az őtet félőknek.

Hatalmasságot cselekedett az ő karjával,
elszélesztette a kevélyeket az ő szívek el-
májében.

Levetette a hatalmasokat az ő székökből és
felmagasztalta az alázatosokat.

Az éhezőket betöltötte jókkal: és a gazdago-
kat üresen bocsátotta.

Felvette Izraelt az ő szolgáját,* megemlékez-
vén az ő irgalmasságáról.

A mint szólott az Atyánknak *Ábrahámnak,
és az ő magvának örökké. Amen.

maradványinak
hivatalos
Páduai Szent Antalról.

Áldja szivünk minden része, dicsérje nyelvünk zendése, Szent Antalt vigasággal, s kérjük nagy búzgósággal.

Nép: Szent Antal vedd fel ügyünket, segíts Istenél bennünket, s nyerj nekünk, nyerj nekünk bününkből szabadulást, örökre boldogulást.

Ez Istennek hiv szolgája, égő szeretet fátyója, Szüzeséggel teljes, s ép, a mint vallja minden nép.

Nép: Sz. Antal vedd fel ügyünket, segíts Istennél bennünket, nyerj nekünk, nyerj nekünk állandó tisztaságot és teljes józanságot.

Mindennemü szükségünkben, testi lelki veszélyünkben csodatevő sz. Antal bennünket megvigasztal.

Nép: Szent Antal vedd fel ügyünket, segíts Istennél bennünket, nyerj nekünk, nyerj nekünk ez életben oltalmat, Mennyben örök jutalmat. Amen.

Szent Alajosról.

EGERBE vitetett ártatlan virág!

Kit meg nem ejthetett a csalárd világ;

Szüesség csodája, ifjuság példája, szűz Alajos! szerelmes pártfogóm, kérlek légy szószóóm, minden szükségemben ez életben.

Te büntől lelkedet tisztán tartottad,
Mégis szűz testedet miért sanyargattad?
Oktattál engemet, hogy büntől lelkemet
Igy őrizzem:

Mert mint a rózsaaág,
Ugy az ártatlanság,
Sanyaru tövissel tartatik fel.

Ah! mért nem követem példádat ebben.
Magamnak kedveztem: voltam sok bűnben;
Kérjed Istenedet, ezután éltedet,
Hogy kövessem:
Ha 'nem oly ártatlan,
Legyen minduntalan
Bennem tiszta lélek, miglen élek.

Sz. István királyról.

AH HOL VAGY magyarok tündöklő csillaga!
ki voltál valaha országunk istápjá.

Hol vagy, István király? téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben teelötted sirván.

Rólad emlékezőn csurdulnak könyei,
Búval harmatoznak szomoru mezei.

Lankadnak szüntelen vitézlő karjai,
Nem szünnék iszonyu sirástól szemei.

Virágos kert vala hires Pannonia,
Mely kertet öntözte híven szüz Mária.

Katholikus hitnek bő volt szép virága:
Behomályosodott örvendetes napja.

Előtted könyörgünk bús magyar fiaid,
Hozzád fohászkodunk árva maradékid.

Tekints, István király, szomoru hazádra,
Fordítsd szemeidet régi országodra.

Reménységünk vagyon benned s M riában,
Mint magyar hazánknak hiv királynéjában.

Még éltedben minket ennek ajánlottál,
És szent koronával együtt feláldoztál.

Szent Imre herczegről.

TÜNDÖKLŐ csillaga magyar nemzetnek!
Ártatlan virága tiszta életnek.

dei

